

?Ripoll, el dol i la determinació

«Ripoll va ser el dol que mereixem i el país que volem i tenim a tocar. A Barcelona ho vam intentar i a Ripoll ho vam fer possible»

Potser us fa una mica de mandra tornar a la manifestació per les víctimes dels atemptats Barcelona i Cambrils, però us volia proposar de sortir de la capital i -si no hi va ser- reviure l'acte de Ripoll.

El mateix dia a la mateixa hora vam ser testimonis del que hauria pogut ser Barcelona sense premsa pretitulant, unionistes empastifant, borbons a comissió, ni voluntaris de pont aeri repartint banderes rojigualdas i alligant sobre com es modulen les reaccions populars. Ni crits, ni retrets ni reaccions precuinades o adulterades.

Ripoll va ser silenci, va ser respecte, va ser dol, va ser dignitat, va ser determinació, va ser dansa, va ser poesia... Ripoll va ser un clam silent, unànime, cívic, pacífic i democràtic a favor de la pau justa.

I sí, a qui li piqui que es rasqui fins a fer-se mal: Ripoll va anticipar la mena de república que volem i serem. Sense censura. Un país que no ha de preguntar d'on vens, un país que s'estima en la diversitat i en el que és essencial, un país que sap mirar-se als ulls i fer autocrítica sense necessitat de sacerdots biliars cridant pestes a 600 quilòmetres o al costat de casa.

A Ripoll, afortunadament, tampoc van arribar ni es van fer sentir els equidistants amb permís de l'audiència espanyola, els pretesos intel·lectuals enamorats de l'Estat i del qui el vetlla, i els que parlen ?dels uns i els altres? com si traficar amb armes i denunciar-ho fossin dues opcions equiparables.

Ripoll són alcaldes d'arreu del país en silenci; és Lluís Llach, Dolors Bassa, Mireia Vehí, Irene Rigau, Anna Gabriel i Santi Vila en un discretíssim segon pla; és cedir el protagonisme a la xarxa veïnal de la ciutat que lluita per garantir la pau i la convivència; són dues alumnes de la Casa d'Oficis explicant com treballa perquè els més joves trobin feina; és Safira Oukabir -germana d'un dels terroristes morts- representant la comunitat musulmana, compartint el dol i escoltant l'ovació més emocionada de la tarda; és una oració antiga recitada en dansa; és el Cant dels Ocells de Pau Casals i és l'alcalde que tria paraules justes i breus. Ripoll va ser el dol que mereixem i el país que volem i tenim a tocar.

La memòria del 27 d'agost de 2017 serà molt més que una commemoració crua i amarga perquè restarà l'exemple de com es conjura una societat sencera determinada a viure dempeus i en pau.

A Barcelona ho vam intentar i a Ripoll ho vam fer possible.